

Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет будівництва і архітектури
Комітет з питань організації державної влади, місцевого
самоврядування, регіонального розвитку та містобудування Верховної
Ради України
Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України
Фонд інституційного розвитку української науки
ВГО «Ліга інтернів»
Фонд Ебергарда Шьока (ФРН)
Фонд підтримки будівельної галузі (ФРН)
Краківський політехнічний університет ім. Тадеуша Костюшко
(Польща)
Караденізський технічний університет (Туреччина)

УРБАНІСТИЧНИЙ ФОРУМ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ЧАСТИНА ПЕРША

КИЇВ 2023

Рекомендовано до друку Вченою радою КНУБА, прот. № 10 від 26.06.2023 р.

Редакційна колегія

Куліков П.М. – д.е.н., проф., ректор КНУБА (голова)

Мьоллер П. – член правління, Директор, Фонд Ебергарда Шьока (Німеччина)

Вайзе Т. – віце-президент Фонду підтримки будівельної галузі (Німеччина)

Скрипнюк О.В. – д.ю.н., проф., академік НАПрН, Заслужений юрист України, Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України

Тарута С.О. – народний депутат України, Президент Асоціації народних депутатів України

Андрєєв С.О. – д.н.держ.упр., проф., КНУБА

Деревінський В.Ф. – д.і.н., проф., КНУБА

Йелда Айдин Тюрк – PhD, доц., Караденізський технічний ун-т (Туреччина)

Згурська В.Л. – к.п.н., доц., КНУБА

Карпунцов В.В. – д.ю.н., проф., КНУБА, ВГО «Ліга інтернів»

Кобиларчик Ю. – д.арх, проф., Краківська політехніка (Польща)

Ковальчук О.М. – к.ю.н, доц, КНУ імені Тараса Шевченка

Малкевич А. – д.п.н., проф. (Польща)

Мамедов А.М. – к.т.н., доц., КНУБА

Мамонтов І.О. – к.ю.н., проф., Заслужений юрист України, КНУБА

Марченко М.В. – к.ю.н., Фонд інституційного розвитку української науки, КНУБА

Ноняк М.В. – к.е.н., Інститут держави і права імені В.М. Корецького, КНУБА

Оніщенко Н.М. – д.ю.н., проф., академік НАПрН, Заслужений юрист України, Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України

Перегуда Є.В. – д.п.н., проф., КНУБА

Сердюк Н.А. – д.ю.н., проф., КНУБА

Тригуб Р.М. – к.т.н., доц., КНУБА

Халабуденко О.А. – к.ю.н., доц., КНУБА

Шебек Н.М. – д.арх., проф., КНУБА

Ярощук І.В. – к.і.н., доц., КНУБА

Рецензенти:

Безклубий Ігор Анатолійович – доктор юридичних наук, професор

Дьомін Микола Мефодійович – доктор архітектури, професор

Урбаністичний форум. Зб. наук. пр. За мат. міжнародних наукових конференцій «Просторове планування» (28 квітня 2023 р.) та «Будівельне право» (5 травня 2023 р.). В 2-х ч. Київ–Тернопіль : КНУБА, «Бескиди», 2023. Частина 1. 246 с.

ISBN 978-966-457-269-9

УДК 323+711+349.442

© КНУБА

ЗМІСТ

ПРОСТОРОВЕ ПЛАНУВАННЯ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОБРАЗ ПІСЛЯВОЄННОЇ УКРАЇНИ ТА ІНСТРУМЕНТИ ЇЇ ВІДНОВЛЕННЯ

Устінова І., Плешкановська А.

Повоєнне відновлення житлової забудови України: проблеми, досвід, перспективи 6

Пилипенко О.

Політика уряду України у галузі культури та національного відродження 14

Сингаївська О., Гузєєв А.

Правові аспекти охорони культурної спадщини в Україні та країнах Європейського Союзу (на прикладі Німеччини та Словенії)..... 19

Шебек Н., Ніколаєв М.

Особливості архітектурно-планувальної організації середовища життєдіяльності людей похилого віку 24

Апостолова-Сосса Л., Семенова В.

Район для миру. Кудрявець, виклики війни та пошук відповідей..... 28

Шебек Н., Романюк А.

Довгострокові сценарії просторового розвитку міста Моршин..... 39

Бачинська Л.

Вплив воєнно-політичної ситуації в Україні на напрямки відновлення міст (на прикладі м. Попасна) 45

Бауман Ю., Панібудьласка А.

Деякі ціннісні моменти просторового планування 50

Гедін М.

Аналіз та оцінка туристичного потенціалу міста Києва : методологічний аспект 55

Шебек Н., Рашківська К.

Проблеми і орієнтири просторового розвитку території Фастівської міської територіальної громади Київської області 60

Згурська В.

Уроки європейської політики згуртованості для збереження стабільності політичних систем..... 67

Лукьянов О.

Концепція Еллен Кей «етика через естетику» та її реалізація в урбаністичному проєкті шведських соціал-демократів «Дім для народу»..... 72

Семко В., Басва Ю.	
Всеукраїнський перепис населення у контексті просторового планування та сучасних політичних реалій	75
Стеценко С., Гаврильченко О.	
Туристична політика післявоєнної Японії: політико-історичні аргументи для України.....	79
Шилова Т.	
Підвищення ефективності роботи громадського транспорту для забезпечення сталої мобильності в містах	84
Ярошук І.	
Нові підходи в концепції відбудови зруйнованого житла.....	89
Комова О., Ратушний П.	
Система соціального захисту населення міста Києва : переваги та недоліки.....	96
Бачинська О.	
Русифікація Маріуполя	102
Бондаренко О.	
Інвестиційний потенціал міст	109
Шебек Н., Дерна Р.	
Еволюційно-генетичний аналіз річки Почайни та її зв'язок з однойменним парком у м. Києві.....	114
Валівко А.	
Особливості політики відбудови руйнувань, завданих повномасштабним російським вторгненням	123
Козак С.	
Принципи та методи визначення зон охорони пам'яток культурної спадщини на прикладі пам'ятки національного значення «Земляні укріплення Єлизаветинської фортеці» в м. Кропивницький	126
Лепешко А.	
Екологічні заходи при трансформаційних етапах транспортної інфраструктури в населених пунктах.....	129
Мигун М.	
До питання реалізації європейської системи місцевого самоврядування у післявоєнний період	134

БУДІВЕЛЬНЕ ПРАВО

Апанасенко К.	
Про окремі законопроектні ідеї у галузі містобудування у світлі практики ЄСПЛ	138

Батанов О.	
Тенденції розвитку муніципального права у вимірі містобудівної діяльності: концептуальний аспект	143
Пархоменко Н.	
Окремі аспекти трансформації механізму держави в умовах воєнного стану	150
Пилипенко О.	
Законодавство України про правовий статус тимчасово окупованих територій.....	155
Сердюк Н.	
Науково-інноваційні освітні центри в умовах післявоєнного відновлення міст і регіонів України	163
Чернега В.	
«Підмурак» механізму правового регулювання містобудівної діяльності в Україні.....	168
Бабюк А.	
Міжнародно-правове регулювання правочинів з іноземним елементом.....	174
Кулеба О., Філіпович О.	
Правові засади забезпечення вимог цивільного захисту під час планування та забудови територій	177
Мамонтов І.	
Міжнародно-правовий досвід особливостей повоєнного відновлення зруйнованих територій	185
Машков К.	
Особливості регулювання трудових відносин в умовах пандемії	190
Медвідь М., Красун А., Світановська Т.	
Екологічна безпека України: питання теорії та історіографії	193
Мироненко В.	
Контроль над ракетно-ядерним озброєнням як міжнародно-правовий фактор прискорення відбудови України	200
Павлова В., Похиленко І.	
Особливості правового статусу товариства з обмеженою відповідальністю на відміну від інших організаційно-правових форм господарювання.....	204
Семко В.	
Понятійно-категоріальний апарат комплексної правової характеристики рекреаційної зони	210

<i>Khalabudenko O.</i>	
Legal regime of public property: experience of european jurisdictions	224
<i>Ярошук І.</i>	
Правовий аспект у забезпеченні екологічної безпеки будівельних матеріалів	231
<i>Продан І.</i>	
Антикорупційна складова політики відновлення України.....	239
<i>Халява В.</i>	
Державно-приватне партнерство у політиці житлового забезпечення учасників бойових дій: зарубіжний досвід та законодавчі перспективи	242

Олена Комова,

доцент кафедри політичних наук і права,

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6689-5140>

Павло Ратушний,

студент ОП «Політичний менеджмент»

Київського національного університету будівництва і архітектури

СИСТЕМА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ МІСТА КИЄВА : ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Пріоритетними завданнями соціальної держави є забезпечення громадянам гідного рівня життя, гарантування соціальної стабільності, соціальної безпеки і соціальної допомоги, громадянського миру і злагоди. Вирішення цих актуальних завдань неможливе без ґрунтовного дослідження сутності основних понять, категорій та дефініцій у правовій науці. В Основному Законі України визначено, що найвищою соціальною цінністю в Україні є людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека. Згідно з Конституцією, утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Із зазначених положень випливає, що держава не є пасивним спостерігачем за реалізацією прав і свобод громадян, навпаки, є активним учасником забезпечення їх реалізації.

В Україні конституційно закріплено поняття «соціальний захист», яке включає право на забезпечення громадян у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також по старості та в інших випадках, передбачених законом. Станом на сьогоднішній день, як з об'єктивних, так і з суб'єктивних причин, залишаються невирішеними ряд проблем, що негативно позначається на рівні соціально-економічного розвитку Києва та добробуті його жителів. Загалом, у державі так і не відпрацьовано комплексний підхід щодо поліпшення фінансування системи соціального захисту, внаслідок чого розробка фінансової політики у соціальній сфері здійснюється без належного обґрунтування,

організаційно-правової та фінансової бази. У цьому контексті надзвичайно актуальним постає необхідність оцінки стану соціального захисту в Києві, його фінансування, комплексний аналіз динаміки показників системи соціального захисту населення, визначення основних напрямів та стратегічних пріоритетів реформування соціальної політики [4, с. 100].

Як відомо, соціальний захист населення – це система заходів правового, соціально-економічного й організаційного характеру, що гарантується та реалізується державою для досягнення гідного життя людини, тобто його матеріальної забезпеченості на рівні стандартів сучасного розвитку суспільства. Іншими словами, це комплекс заходів, спрямованих на захист добробуту кожного члена суспільства в конкретних економічних умовах чи іншій ситуації. Його мета полягає в тому, щоб, забезпечивши людям мінімально необхідний життєвий рівень, надати кожному можливості вільно розвиватися, реалізувати себе, свої здібності, гарантувати дотримання стабільності в суспільстві, соціальної солідарності, загального добробуту населення [4, с. 101].

Слід зазначити, що глибинний сенс нової історичної парадигми відносин між державою та людиною полягає в тому, щоб місце пануючої в минулому ідеології “керування” держави людиною посіла протилежна - ідеологія “служіння” держави людині. Сьогодні з’явилися реальні шанси справді поставити владу на службу кожному громадянину, адже у програмі діяльності Кабінету Міністрів України проголошується, що “головним завданням уряду є утвердження й реалізація прав і свобод людини, формування громадянського суспільства та побудова правової держави” [1, с. 11]. Водночас, соціальна політика держави залишається спрямованою переважно на підтримку непрацевдатних та малозабезпечених верств суспільства, а не на забезпечення соціально-економічних прав працевдатних громадян, тобто права на працю, її гідну та своєчасну оплату. Аномально виглядає ситуація, коли розмір мінімальної заробітної плати тривалий час був менший і лише сьогодні досяг розміру мінімальної пенсії. Офіційно зареєстроване безробіття становить 8,6%, чисельність українських трудових мігрантів - близько 10% (до 5 млн осіб на рік) [1, с. 12].

Важливе значення при розгляді соціального захисту населення Києва має аналіз його структури, яка включає в себе наступні елементи: форми реалізації соціального захисту в місті Києві, функції та принципи, необхідні для виконання поставлених цілей. Соціальний захист в місті Києві проявляється у трьох формах: соціальні гарантії; соціальне страхування; соціальна допомога.

Соціальну допомогу для жителів міста Києва можна поділити на два основних види: державну та недержавну. Державна соціальна допомога фінансується переважно за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів. Недержавна соціальна допомога надається певним верствам населення за рахунок різноманітних благодійних фондів (у тому числі міжнародних), які можуть створюватися як юридичними, так і фізичними особами (в тому числі іноземними громадянами).

Щороку більше 20% державного бюджету витрачається на фінансування програми "Соціальний захист та соціальне забезпечення в Україні", якою передбачено надання найуразливішим верствам населення передбачених законодавством соціальних виплат. Проте зростання частки видатків на соціальний захист не супроводжується істотним підвищенням соціальних гарантій. Адже велика частина коштів йде на покриття дефіциту Пенсійного Фонду, чинна система соціального захисту, і насамперед пільг та субсидій, не забезпечує належного рівня підтримки незахищених верств населення, незважаючи на зростання питомої ваги видатків зведеного бюджету на зазначені цілі. Хронічна нестача коштів на фінансування програм соціального захисту і соціального забезпечення пояснюється, передусім, тим, що діюча система пільг є фінансово необґрунтованою, значною мірою декларативною, непрозорою і соціально несправедливою. Вона не орієнтується на захист від бідності – частка пільговиків серед небідних становить 30%, а серед бідних – 23% [4, с. 102].

Формування нової концепції державного управління у сфері соціального захисту населення, особливо в умовах обмежених ресурсів, вимагає наукового обґрунтування й удосконалення механізмів державного управління перебудови сфери соціального захисту населення відповідно до суспільних потреб, міжнародних норм і стандартів.

Механізми державного управління є визначальними детермінантами діяльності системи соціального захисту населення, тобто вони відображають окремі рівні, функції й структури системи і є об'єктом змін, спрямованих на покращання соціального захисту населення в Україні. Концепція адміністративної реформи в Україні визначила основну мету – формування системи державного управління, що стане ближчою до потреб і запитів людей, а головним пріоритетом її діяльності буде служіння народові [2, с. 10-11].

Реформування державного управління у сфері соціального захисту населення стосується як центральних, так і місцевих органів виконавчої влади. Проблема полягає в тому, щоб оптимально поєднувати локальні й загальнодержавні інтереси, проводити конкретну соціальну політику на місцях. У цьому процесі важливим є визначення ролі вищих органів держави у сфері соціального захисту, теоретико-правових засад діяльності органів виконавчої влади в реалізації соціальної політики держави, наданні соціальних послуг населенню [2, с. 11].

Неефективність використання коштів, які виділяються, їхнє нецільове використання призводить, навпаки, до погіршення ситуації в країні, поширення невдоволення та соціального напруження серед населення. Якнайшвидше виявлення ключових проблем та втілення в життя шляхів їхнього розв'язання допоможе вирішити багато проблем. На даному етапі система соціального захисту населення має низку проблем практично по усіх напрямках своєї діяльності. Так, незадовільним є стан пенсійного забезпечення, необґрунтованими та невідповідними реальним можливостям є видатки на соціальні пільги, а розміри обов'язкових соціальних внесків, хоч і є одними з найвищих у Європі, проте не дають бажаного соціального ефекту. Тому на даному етапі важливої ролі набуває реформування систем соціального захисту у напрямку підвищення адресності соціальної допомоги, розподіл навантаження між бюджетом та позабюджетними соціальними фондами та недержавними фондами соціального страхування у бік підвищення ролі останніх двох [3, с. 94].

Натомість, слід наголосити, що перед нашою державою стоїть завдання побудови такої системи соціального захисту, яка змогла б

швидко та якісно підвищити рівень життя соціально незахищених груп населення і водночас не бути стримуючим фактором для розвитку економіки. Рішення може бути знайдено у створенні гнучких, спроможних швидко адаптуватися в нових економічних умовах систем управління соціальними ризиками, що базуються на кращих світових досягненнях та враховують національні особливості розвитку.

Дуже важливими у цьому контексті є місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування як суб'єкти управління соціальним захистом населення забезпечують на регіональному та місцевому рівнях реалізацію державної політики та виконання регіональних програм соціального захисту населення. При цьому визначені різними законами України (“Про місцеве самоврядування в Україні” та “Про місцеві державні адміністрації”) функції районних державних адміністрацій та функції міських, районних в місті рад є практично однаковими, оскільки виконання їх забезпечують управління праці та соціального захисту населення, які підпорядковані, крім названих органів, і головному управлінню праці та соціального захисту населення облдержадміністрації. Слід тільки зазначити, що Закон України “Про місцеве самоврядування в Україні” визначає як власні повноваження, так і повноваження, делеговані державою.

Отже, основними викликами щодо оптимізації механізму державного управління соціальним захистом в Києві є наступні: неоптимальна структура доходів населена, проблема реалізації додаткових пільг і соціальних виплат, суперечність між широким розумінням соціальних послуг і невизначеність стратегічних пріоритетів державної політики щодо соціального захисту в конкурентоспроможній економіці України. Для підвищення ефективності системи соціального захисту населення важливе значення мають принципи соціального захисту, які дозволяють окремим її елементам та підсистемам гнучко та динамічно адаптуватися до будь-яких змін соціально-орієнтованої економіки.

Список використаних джерел

1. Авер'янов В. Не керувати людиною – служити їй. *Віче*. 2005. № 4. С. 10-15.
2. Косенко О. Дія влади: Оцінка незалежних експертів. *Соціальний захист*. 2005. № 6. С. 9-10.
3. Павлюк К. В. Модернізація системи соціального захисту в контексті накопичення соціального капіталу в Україні. *Фінанси України*. 2012. № 4. С. 94-99.
4. Товстиженко О.В., Марченко Н.А., Приходько М.М. Соціальний захист населення: сутність та проблеми його фінансування. *Науковий вісник Чернігівського державного інституту економіки і управління*. 2014. № 1(21). С.100-104.

Підписано до друку 01.08.2023 р.
Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Друк офсетний. Зам. № 77-291
Умов.-друк. арк. 10,3. Обл.-вид. арк. 10,6.
Тираж 80 прим.

Віддруковано ФО-П Шпак В. Б.
Свідоцтво про державну реєстрацію В02 № 924434 від 11.12.2006 р.
м. Тернопіль, бульвар Просвіти, 6/4. тел. 097 299 38 99.
E-mail: tooums@ukr.net

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного
реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 7599 від 10.02.2022 р.